13/08/2020

Μιλώντας στα παιδιά μας για τα θαύματα

/ Ορθόδοξες Προβολές

Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Ένα από τα πιο μεγάλα θαύματα που έχουν γραφτεί στην Ιστορία τόσο της Εκκλησίας όσο και του Γένους μας είναι αυτό της διάσωσης της Κέρκυρας στις 11 Αυγούστου του 1716 από την πολιορκία των Τούρκων χάρις στην παρέμβαση του Αγίου Σπυρίδωνα, ο οποίος προκάλεσε τόσο μεγάλη τρικυμία που διέλυσε τον

στόλο των εχθρών, σε μία περίοδο που φημίζεται για την απόλυτη καιρική γαλήνη της, ενώ οι Τούρκοι που αιχμαλωτίστηκαν ομολογούσαν ότι ένας γέροντας πολεμούσε εναντίον τους μαζί με τους υπερασπιστές της πόλης. Ο επικεφαλής των δυνάμεων που υπεράσπιζαν την Κέρκυρα, Γερμανός και προτεστάντης στο θρήσκευμα, μετά την λύση της πολιορκίας, όπως γράφει ο ίδιος στο πρόσφατα μεταφρασμένο ημερολόγιό του, πήγε στον ναό του Αγίου και έπεσε μπροστά στο ιερό λείψανο αναγνωρίζοντας ότι μόνο με θαύμα το νησί θα γλίτωνε!

Τα θαύματα συνήθως είναι ατομικά. Παρακαλούμε τον Θεό, την Παναγία, τους Αγίους να δώσουν κατά την καρδία μας. Υπάρχουν όμως και κάποια θαύματα συλλογικά, που μαρτυρούν την αγάπη του ουρανού για μια μεγαλύτερη ομάδα ανθρώπων, για μια πόλη, για έναν λαό, θαύματα που λυτρώνουν συνήθως από πόλεμο ή αρρώστιες, θαύματα μεγάλης πίστης που νικά την συλλογική απελπισία. Αυτά τα θαύματα μοιάζουν δυσεξήγητα για τον ορθολογιστή νου μας. Προσπαθούμε να δώσουμε ερμηνείες που είναι συμβατές με την ορατή πραγματικότητα και αφήνουμε κατά μέρος την πρόνοια του Θεού. Είναι διότι η πίστη συνήθως βαφτίζεται μεταφυσική και ανορθολογισμός. Είναι διότι προτιμούμε να μένουμε στις δικές μας ικανότητες, αξίες, τύχη, ισχύ και να μην προστρέχουμε εκεί όπου η καρδιά μας ανοίγεται σε μία πορεία που απλώνεται στο αιώνιο.

Τα θαύματα αυτά δεν μαρτυρούν αποστροφή του Θεού προς άλλους λαούς ούτε είναι επιβράβευση της ευσέβειας και της παράδοσης. Θα ήταν σαν να λέμε ότι δεν είναι όλοι οι άνθρωποι παιδιά του Θεού. Είναι όμως σημάδια ότι ο Θεός όπου θέλει παρεμβαίνει για να παιδαγωγήσει τον κόσμο του. Άλλους ταπεινώνει και άλλους σώζει. Για τον Θεό ο χρόνος δεν έχει να κάνει με τις δικές μας επιθυμίες, αλλά με το δικό του σχέδιο να μας δώσει τη ευκαιρία να βρούμε τη αλήθεια. Όσοι πιστεύουμε σ’ Αυτόν, έχουμε μια ευλογία παραπάνω και μια ευκαιρία περισσότερη να μετρήσουμε τις πραγματικές μας δυνάμεις και την σχέση μαζί Του. Όσοι δεν πιστεύουν πάλι, έχουν την ευκαιρία να κατανοήσουν ότι δεν προχωρά η ζωή πάντοτε με τις επιδιώξεις, την ισχύ, την εξουσία, ακόμη κι αν το ατομικό ή το συλλογικό εγώ φαίνεται πρόσκαιρα να θριαμβεύει.

Αν θέλουμε να μιλήσουμε στα παιδιά μας για θαύματα, μπορούμε να εστιάσουμε σε δύο σημεία: την μετάνοια και την ευχαριστία. Ένα θαύμα γίνεται ή δεν γίνεται ανάλογα με την μετάνοια της καρδιάς και της ζωής, την αλλαγή που έρχεται ως σημάδι ταπείνωσης και επιστροφής στην Αλήθεια. Ένα θαύμα γίνεται ή δεν γίνεται ανάλογα με την ευγνωμοσύνη της ύπαρξής μας, η οποία εναποθέτει ή όχι την τελική ελπίδα και έκβαση όχι στα δικά μας, αλλά στο θέλημα του Θεού και ευχαριστεί γι’ αυτό.

Σε μια πραγματικότητα εξουσίας, αυτοθέωσης, ορθολογιστικής ερμηνείας των πάντων η πίστη γεννά το θαύμα της κοινωνίας με τον Θεό, ανεξαρτήτως του δικού μας θελήματος. Ας το κατανοήσουμε και ας το διδάξουμε, παιδαγωγούμενοι και παιδαγωγώντας, και στα παιδιά μας!

themistoklismourtzanos.blogspot.com